

1024. szám.
Márczius 31. 1878.

Megjelenik minden **vasárnap** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. dec. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16 kr.
Előfizethetni minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasabos nompaille sor 10 kr.

XXI. évfolyam.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámmhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Bus magyarok jól jartak. Karomkodas eleni modositvany hazban nem keresztült ment. Megbukot. Karomkodhatnak, szitkozodhatnak a menyit nekik teczik. De kar izs let volna extra honi szokast: a karomkadast büntetis ala helezni. Miben különböztünk volna akor egyib barbar niptül, milyen nimet, franczia, cseh, olasz is a töbi, kik melyek olyan butak, hogy nem tuggyak haragjokat, boszusa-gukat ilendő kacskaringos mondasal szilnek eresztenyi, hanem kinytelenek az istenattak beirni holmi »sakkerbló! psakrev! sakkerment!«-file se hideg se meleg kifakadasokal.

Elenzik se nem lehet meg nem eligedve ezel. Egiszen szaja ize szerint van. Mozst mar megint gyakorolhatya valasztasok alkalmaval szokasos argumentumait: szidhattya kormány-nak szentyit izs mindenit.

Hanem a ki legjobban jarta modositvany elejtisivel, az migizs csag Poor Antal tekintedezs barátom uram, a kanonok. Istent-filő pap litire buzgolkodott nagyon melete, hogy karomkodas megbüntetesik. Főrendi haz ere vonatkozó modositvanyat kipviselő hazban ü tete legelőször magaiva. Kipzelhető: mily felhaborodasal vetik ezt tüle igaz magyarok! Inkab odaagyak pokolnak varmegyát, az alkotmanyozs ilet utolso vidbastyajat, mintsem a karomkodashoz valo jogukat — mer ez meg legeslegutolso vidbastyaja alkotmanynek. Le izs szavaztak Poor Antal tekintetezs barátom uramat, a miir ez oly dühbe bejöt, hogy leg-első dolga volt — egy nagyot karomkodnyi. Hat ha mar mozst csagugyan büntetnik karomkodast? Akor Poor ugyan porul jarta volna. Mozst legjobban ü örül, hogy a főrendi modositvány megbukot.

Tudom: lord Derby izs sokir nem adna, ha tudna mozt karomkodnyi. Mer elcsaptak miniszteriumbul. Lord Beaconsfield kisütöte ra, hogy czimboralt muszkaval. Mar mozt maskip lesz. Lasan lasan bele jutunk melegbe; nem aba, a kit hoz kikelet, hanem csag aba, a kit csinyalja a Kelet. Bizony csag szerencsis egy nip vagyunk mi osztrak-magyarok. Mi nem kezdünk haborut muszka elen: minek? ot van anglus, majd elveri a muszkakat joban, mint minket elvernének muszkak. Elig osztraknak

magyaral hazi, családi haboru; ha csag az kel: megverünk mi egymast, aba sem nagyon eröltetyük meg magunkat, hiszen filig-medig mar rigen meg vagyunk mi egymasal verve, mar tudnyilig ugy, a hogy Toth Kalman te-kintedezs poéta barátam uram mongya:

»Megvert engem a teremő teveled,
Hogy én téged olyan nagyon szeretlek.«

Maratam alazatos szolgaja

T. Z.

Mire a virágok kinyilnak

Mire a virágok kinyilnak,
Hoznak a fák uj lombokat,
Mire a fürge, vig pacsirta
Ajakán ujra dal fakad:
Járunk-e majd vidor danával,
Örömtül ittasodva köztök?
— Hátha már holnap riadóra
Zendítik meg a harci kürtöt!

Forrong a természet . . . méhében
Rejt annyi milljó életet —
Forr a világ is, — forrongása
Halált, pusztitást rejteget.
Nem férünk meg e kis világban
Kevés a kenyér annyi soknak,
S a nagy urak a nyugalomtól
Ásitzoznak, elálmosodtak.

Hát kell nekik játék, multság,
Szilaj heccz, sivalgó zene — —
»Hej halljátok-e bamba népek,
Valamit tenni kellene!
Itt van az ágyu, itt a puska
Billegtessétek, majd pufognak...
Ha elvesztek az égbe juttok,
Milyen szép lebamulni onnat!«

»Mi szegénykék majd csak beérjük:
Ha az élet bennünk reked,
És feltüzzük temetéstekre
A fényes érdem-rendeket.
Örökségteket hün elosztjuk,
Hogy ne vesszettek össze rajta — —
Látjátok, milyen jók vagyunk mi!
Nos emberek, előre! rajta!«

— És mennek majd búsan előre,
És hullanak — és hullanak — —
És jön a hir: »ez s ez az ezred
Hős volt — egy szálig ott maradt...«
És csapnak rá nagy lakomákat,
Felőlök özvegy, árva sirhat — —
— Nem zeng-e a kürt riadóra,
Mire a virágok kinyilnak?

EURÓPAI CONCERT.

A—y:]Ácsi! most mindjárt megüt a guta! Az a nagy bögös nem akar játszani, mert haragban van a primással, ez a primás meg nem akar annál az egy hurnál többet felkötni. Ebből ugyan soha sem lesz harmonia!

ZSUGORDI MEGJÁRTA....

Regényes história.

— Angyal Banditól. —

»Pestre viszlek Pista — vágyad teljesüljön,
De hogy a vasut-bér sokba ne kerüljön,
Zsákba teszlek s viszlek mint a fráj-gepeket —
Hanem aztán Pestig ki sem is eresztlek.«

Kötözi a zsákot vén Zsugordy bátya,
Miközben a fiut tanácssal ellátja :
»De oszt meg ne moczczanj ilyen-olyan fattya,
Mert az árát apád majd nagyon megadja.«

Mystikus kö-felirat.

NATIO·

BOREAS· A· MITIS· SICCAS

ENIM· HVNC· VT· MODO· N

RES· ELI· AGE· G· AMAT

reszeli a gégémat.

Náci! ó bor e az a mit iszik, az enyim huncut módon

Új zeneművek.

»Congressusi keringő«, nagy dobbal szerezte gróf Andrássy Gyula bombardóra áttette lord Derby, elhedgültte Szent Dávid. Ára 60 millió.

»Jogász-csárdás«, »szerződött« a pesti ügyvédi kamara elnök választása alkalmára; — így szól :

»Mint a nemzet az országban.
Az ügyvéd a kamarában,
Azt hiszi, hogy másképp lesz,
Hogyha ő új gazdát »vesz.«

Mondják aztán az ügyvédek, hogy őket nem lehet »megvenni.«

»Budapestre kérek, hallj' az ur, biléte!«
Szólott Zsugordy, hog, a kaszához lépett,
Téve a többihez szépen le a pakkját,
Mig a kért biléte nékie kiadták.

Hármat csengettek már — a sok utas kapkod,
Hamarosan kiki felkapja a pakkot,
Viszi a magáét szinte vén Zsugordy
S hogy waggonba üljön nagy vigan ugor ki.

A Kobi Mandelblüh püéletikai okheskodásai az Orezy kávéházbó.

Phorcsa! Mikor jütte muszka Drinápolba csináta török
alattvalókat függetlenné asztrák-madjar alatvalókat meg függövé.

Nem tódom mit okornak ojságok jó horvát testvirtól. Min-
dig mondják asztot, hoid horvát djölöli madjar.

Pedig láczot a delegáczióba, mikor beszéték Bosznia-
rul, hoid horvátnak van respektusa madjartól, mint istentül, tschak for-
duja hozá, mikor akarja tüle valami.

Románok imád' ozzák most mindenap :

Óram, szabadics meg benónket mienk barától, ellensiggel
mojd tolán elbánjok magunk.

— De nem tschoda, mert ha muszka leszi ur keleten, román
lesz többé nem román hanem mese.

Madjar meg, miata kinalgatják neki Bosznia, miotyánkot
kéczer mondja :

Óram, ne vidj minket kísértetba.

Kölönös hoid Bismark akarja leni besöletes alkusz, pedig
mikor az ember mondja alkusz, jutja eszibe mindjárt provizion.

Gandolóm, ha összeszürjük madjar szilvoriom, lendjel ros-
topsin, meg anglus whiskey, akor lesz muszkanak englischbitter.

Muszka győzelem által keleten lette uj minden arszág.
Szerbia lete Uj-Piemont, Bulgária Uj-Oroszország, Törökország
meg Uj-Lengyelország. Asztot szeretném tudni még, hoid nem
lete-e asztrák-madjar monarchia Uj-Törökország ?

Tschopa merő rosz hir. Mast alyasom ojságbo bécsibe, hoid
muszka határunkon készen van, szövetségünket anglussa! meg elvit-
te ördög. Bizom, vóna sakkal job, ha szövetségünk anglussal vóna
kész és muszkat viné el az ördög.

A Rakhele lányom beszéte edj románral, amibe jütte elő
bolgó zsidót, aki hardozta zsebibe mindig pestis, kholere és más ijen
kelemetlen vendigeek. — Szeretném todni mit thartogat zsebibe
Ignatieff a »bolgó diplomát ?«

Asztot hiszem, hoid Chartres herczeg leszi bolgarak ura

Alig vették észre — Budapestre értek
Van itt nézni való annyi, hogy temérdek
Oldozza a zsákot vén Zsugordy hévvel —
»No most Pista fiam nézz kedvedre szélylyel.«

»No most Pista fiam nézz szélylyel kedvre . . .«
De a mi kiugrott majd a földre verte — —
— Vén Zsugordy lelkét töprengés epesztí:
»Ugyan uram isten, hol cseréltük ezt ki?«

Miért? Mert van neki hozzá legtüb jog, mer már apja is vóta polgár kirá!j.

Sakan vetik szemire Sándor czárnak hoid mondja nem igazt, mikor mondja, hoid tschok Türükarszág javát akorja. — Pedig nincs van ezeknek igazság, vadj talán Bulgária nem Türükarszág java?

Ex kathedra.

Antonius a köztársaságot meg akarta szüntetni s a respUBLICÁT vissza állítani.

A phönicieieket ismerték a görög iratok, vagyis akarom mondani a görög iratok ismerték a phönicieieket.

Bizonyos, hogy az embereknek életök fentartására megkivántatik bizonyos mennyiségü táp-anyag, s hogy a természet épen annyi táp-anyagot termel, a mennyi a koronként élő emberek eltartására szükséges. Ha már most

az emberek örök-életűek lennének, — képzelhető: mennyire elszaporodnának, a tápanyag nem volna nekik elegendő s utoljára é h e n kellene meghalniok.

Az egyenleteknél ügyelni kell arra, hogy helyesen legyenek felállítva, helyesen felállítva pedig akkor vannak, ha vigyázunk arra, hogy helyesen legyenek felállítva.

(VII. Henrikről.) Sok hja nem volt, hogy Amerikát nem Spanyolországban, hanem Angliában fedeztette fel.

Mert tetszik tudni: Amerika belseje hegyekkel volt benépesítve.

A hol az adó-alapot nem lehet megmérni, ott nem kell megmérni, mert nem lehet.

Ritka ember, a ki a halál: kikerüli.

M o n o l o g.

Örményország az én hazám
 És én követ levék
 S a ház szélső-jobb oldalán
 Jó kis helyet nyerek;
 De csakhamar tapasztalám,
 Hogy ott nem vár szerencse rám,
 Nos, egyet gondolék —
 S megfordult a lovam
 És véle jó — magam.
 Az volt ám egyszer a galopp!
 Hap-hopp, hap-hopp, hap-hopp!

Vacsora-párt divatba jött,
 Csörömpölt a kanál;
 Pártjától a ki megszökött,
 Urat hamar talál.
 De tálunk hajh! széllyeltörött
 S midőn nem volt már semmi fött,
 Egy regg sugárinál
 Megfordult a lovam
 És véle jó — magam.
 Az volt ám egyszer a galopp!
 Hap-hopp, hap-hopp, hap-hopp!

És lőn egy óriás akol
 S lőn pásztor benn' Tisza.
 »No itt csak megcsinálnak oly
 Személylyé, m e l y visz a
 Hátán juhászlegényt, a hol
 Sár van, — s bogáncsot abrakol?!«
 Hanem hát nem biz a!
 S megfordult a lovam
 És véle jó — magam.
 Az volt ám egyszer a galopp!
 Hap-hopp, hap-hopp, hap-hopp!

Most »független« vagyok s »szabad«
 És szerkesztek lapot.
 Önérzetem majd elragad
 Hogy oly pártot kapott,
 Hol nap vagyok. Csak az aggaszt,
 Hogy így soká ez sem marad
 S nem várva sok napot,
 Megfordul a lovam
 És véle jó — magam.
 Az lesz ám egyszer a galopp!
 Hap-hopp, hap-hopp, hap-hopp!

Ha innen is még kikopok,
 Mint hóból a — retek,
 Az lesz aztán czudar dolog,
 Az lesz aztán petek.
 Mer' ámbár könnyen mozdulok,
 De mégis már a szélbalok
 Közé nem ülhetek.
 Kihez fordul lovam
 És véle jó — magam?
 No merre akkor a galopp?
 Hap-hopp, hap-hopp, hap-hopp!

J.

P Ó R D I A D A L.

— Hős költemény. —

Régiségek Fazekas Istvántól, a classicus Ludas Matyi írójától.

A sziv vidító börtől távolba is ösmert
 Hegyközi halmoknak gyönyörű völgyében az érnek,
 Ingadozó náddal befedett árokkal övezve
 Régi dicső magyarok szép honja Diószeg előttün,
 S meg nem vesztegetett unokák lakhelye ma is még.

Mig az erős Rákóczi, hazánk nagy csillaga fénylett,
 Sok nagy tetteknek volt szemlélője. Határán
 Ütközetet gyakran nyert a nagy honfi. Kalászszal
 Sárguló mezején sok német lelte halálát. —
 Most csendben nyugszik honnunk közepébe', lakóit

A riadó kürtnek lárámája csatára nem inti.
 Békében mivelik pezsgő nektárral adózó
 Halmaikat, békén takarítják csürbe kiterjedt
 Szántó földjeiken termett buzájokat. Éltek
 Csendbe folyók. De vitéz nagy apáik szelleme él még
 A késő maradék lelkében, s a puha német
 Durva igája alatt a nemzetiség ki nem alszik
 Keblökből: s míg más magyarok csüggedve felejtik
 Ön magukat, s mások kényének alája hajolnak,
 Ők addig vigan gyakorolják bajnoki cselben
 Gyermkeiket, s az erős ifjak nem vonnak az ádáz
 Harczokat öszve törő eldödök hírire szennyet,
 Mert munkára szokott karjok megtudna felelni.
 Sok fegyvert viselő karcsú külföldi vitézn ek. —
 Hogy ne felejtnek el mint kell meggyőzni az ellent
 S mint kelljen magokat ha veszély jö menteni, gyűlést
 Tartanak ünnepeken által. Majd hősi erényök
 Lángja ha a bortól kicsapong, ön honfiokat sem
 Kiméllik, s ki erősb egyedül az tartja meg a helyt.
 Hogyha pedig gyűlölt idegent ezen ősi szokáson
 Büszke merészlettel látnak gázolni, — szemökben
 A tűz boszszura gyul, s nincs módmenekedni előlök.
 A katonát, ha magyar, mélyen tisztelve magok közt
 Elsőnek nézik, mint a ki hazájokat őrzi;
 Utálják a németet és tótot vad oláhot.
 És bár a cseheket, — mint a kik védve hazájok,
 Jussait, a viadal mezején orra bukának,
 Északi honukban gondolván, tisztelik is, de
 Köztök mint katonát — szipolynak vélve, — gyűlölik.
 Most épen svalizsér bajnok csapatok fekvének
 Osi Diószeg szép várossában, kik az élet
 Gondjait, és a hon emlékét vigan előlto
 Érmelléki aranyszín bort kóstolni gyakorta
 A város tágas csapszékét látogatók meg
 S a pór ifjakkal versenyt gyakor izbe ivának,
 És a gyűlölség, — mely dult szívökbe—ki nem tört

*

Régi szokásként a Pünkösöd szent ünnepe napján
 Alkonyodás tájon, mind a csapszékbe sereglik
 A lakos ifjuság, — sűrűn forog a tele kancsó
 Nemzeti buzdító dal zeng a barna cigányok
 Hárjaikon, a vig táncz elkezdődik. — Az ónas
 Füttykösök a falhoz sorban támasztva hevernek —
 Ime az ajtó felnyílik; sorjába belépnek
 Tíz fegyvert viselő svalizsér hősök; kezet adnak
 Egyenként minden fiatalnak. Csak K a z a r o w s z k y
 Álla magába' kezét fényes kardjára eresztve;
 S bár régen lakván magyarok közt nyelvöket is jól

Érti; az ifjaknak köszönését el se fogadja
 Bosszu ég szívébe', de most bort kér,- karikába
 Állanak a svalizsér daliák, s ő tartva kezébe'
 Egy borral teli tölt üveget, szöll a magyarokhoz:
 »Régi bitangoknak nyomorult ivadéki! hazátok
 »Mocskai, gyáva fiuk! oly óhajással iszom ki
 E bort, hogy minden magyaroknak magva szakadjon
 »Utált nemzetetek helyén idegen telepedjék
 »E kanaán földére; kinek tetszik feleletre
 »Vonhat ezen szómért. Jöjjön közületek a leg
 »Bátrabb, s porba terül kezeim sulyá nak alatta.« —
 Végzé és az üveg bort meg se pihenne kiitta. —
 Mint mikor a zuhogó árvíz mormolva közelget
 S tompa moraja halált hirdet már messze előre,
 Ilyen lassu zsbaly hallott a honni fiak közt,
 S a falnál heverő füttykös mind kézbe forog már,
 Elkomorult képök veszedelmet jösol előre. —
 A legerősb bajnok »T a s i« vas markába szoritja
 Csonkafenyő szálnál nemkissebb szörnyü dorongját
 Megdöfi végével Kazarowszkyt. Nem döfe ilyet
 A híres vas kos, mivel a várat betörették
 A nagy Rómaiak; megdöbbsent háta az izmos
 Csehnek is, és tántorga erős két lába, sebessen
 A hosszú lóczákon által az asztal alá hullt. —
 A bosszu dühösen tört rajta ki s mint teve szörrel
 Töltött labda ha a földhöz gyorsan lecsapódik
 Kétszer gyorsabban pattant fel: kapva kezébe
 Egy megürült üveget, dühösen Tasi ránczba
 szedődött

Homlokjára hajit. Elszáll az zugva miként az
 Emberölő harczban száll a vésszel tele bomba
 És az erős koponyán széllypattanva alá hull. —
 A hős még sem inog, és áll mint a mereven fal
 A pajzán gyermek szappan buborékja ha rá száll.
 Majd az ütő szerszám vékonyabb végére csukódik
 Rettenetes két ökle, sebes zúgással a léget
 Törve dorongja repül, s Kazarowszky agyához
 ütödvén,

A kurtára metélt haját a bőrrel lesodorja.
 Összetörött koponyája piros vért hányva alétan
 Szédelg a bajnok s ájultan végre leroskad. —
 Nem szenvedheti ezt a káplár: »kardra vitézek!«
 Igy ordít, s maga megy legelől szétvágni óhajtván
 A pórt, a ki nemes bajtársát földre leverte.
 Ez se remeg, bátor bajtársát hívja magához,
 És legelől maga áll. Bévárja ha merne közelgni
 A külföldi csoport. MÉR az! s már villog az éles
 Kard hegye, s szívének van irányzva menése, de
 féltrebb

Csapja az ifju »Török«, ki vezérét védeni ott áll.—
Ismét vág az erős káplár, vág rája dühösen
A magyar is, s a két fegyver most össze ütődvén,
Ércz pengés és bot-kopogás egymásba vegyülnek
A fegyvert viselő bajnok nem bírja lesujtott
Balját; hős Tasinak vért izzad messze le nyuló
Szép kondor haja. Nem hátrál még egyik is, és gyul
Másfele a viadal rettentő lángja. Leccsapja
Fütyköse gombjával »Bóné« egy lomha vitéznek
Orra hegyét. Az erős »Bendé«-nek vére piroslik,
Mevágott karján; sok főt töre össze »Törö« már
Még sincs győzelem, mindegyik tartja magát még.
Im a gyenge suhancz »Zakar« is jó. Jobbja sebesen
Egy kis kurta botot forgat. Bár vágjon ezer kar

A kard sűrűn száll rá. Sűrűn vissza verődik,
Nincsen mesterség ötét megsérteni. Pendül
A derekon ketté tört fegyver. Most Tasi sem rest
Menteni pajtását; mennek vele Bende, Törö, Vas,
Megy Bóné az erős nagy apák nagy gyermeke, zúgnak
Főt betörő fokosuk. Zúg a Tasi szörnyü dorongja.
És a cseh kaponyák sok ütéstől szét töredeznek,
Nincsen mérészség már megfordulni — szivőkben,
Mint a szárnya szegett liba fut ha feléje üvöltő
Ordas jó : ki hová lát búvik. Zárva az ajtó. —
Futni ki nincsen mód. Egyik hogy mentve maradjon
A sutot, a magas ágy alját választja, de itt sincs
Megmaradás, mert a dühös ifjúság kiczibálja. —
Másik hogy nyomorult éltét ha lehetne futással

Hozzá: félre üt ő mindent. Megsérteni senki
Nem tudhatja; de sujt maga néha s ütése kemény
mint
A Tasié. De mivelhogy sűrű, és sok eső csepp
A köveket szét mosni erős: győz ő is akárhol. —
Most a káplárhoz közelít és orra alá csap,
S ékes bajszának félgátát földre suhantja —
Elkomorul a büszke vitéz s mint a vad oroszlán
A ki legujabban megsérté arra tör, — a mult
Fájdalmat, noha az kinosb volt messze felejtvén,
Gyenge Zakarra rohan. Követik vad társai, hátat
Adnak az ifjaknak s egyedül ezt közbe szoritják.

Tartani: meg, füstös kürtön törekedne ki bujni
Lankadt teste felül megakad, se előre, se hátra
Nem mozdulhatván, a pajzán ifjak ugyancsak
Döngetik. A gyengék kiknek szeme fényök is elvész
Más meredéket nem látván, neki ugranak a nagy
Ablak táblákkak, s a vas rudakba fogódzván,
Bus fejeket köztök kítaszitják s függve maradnak
És ki feszült fenekök, sok ütésnek terhe alatt döng.
A diadalt nyert pór had végre magát felövedzi
Rablott fegyverrel s vígan lovat őrzeni elmegy. —

Közli: **Kassai Ignác.**

Szegény Mariska ...

Jó Istenem! Angyalaidnak
Nehéz egy osztályrész jutott;
Be nagy könyv is lehet, hová ők
Feljegyzik a sok bánatot;
A rózsák, liljomok hullását,
Azt a sok névtelen panaszt . . .
Bizony szép kis csaplár leány volt,
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

Óh ugy szerettük egytől-egyig!
De volt is rája érdeme;
Mert megsíratta ám akárki,
Ha dévajkodni mert vele.
A vigalomnak végén mindig
Reá emeltünk poharat . . .
Bizony szép ki csaplár leány volt,
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

Szótlan volt, mint az igaz bánat,
Leült a zugba — ott veszett.
Hallgatta a kürtő zenejét,
És nézte a lármás tüzet.
Ha egy-egy köny futott le arczán
Hogy lecsókoltuk volna azt!
Bizony szép kis csaplárleány volt,
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

A roszt világ egy boszorkány-nyelv,
Kivágva még jobban pereg.
Azt beszélte, hogy Mariskának
A gavallérok tetszenek.
Hogy elhagyta a szeretője,
Most egy újjára tiz akadt . . .
Bizony szép kis csaplárleány volt,
Szegény Mariska! Hogy hoppon maradt!

Egyszer szokatlanul vidám lett.
Velünk játszott, dalolt, mesélt.
Ölünkbe vettük, poharaztunk,
Egy-egy pajzán csóktól se félt.
Megváltozott szegény teremtés!
Úgy fáj nekem e pillanat . . .
Bizony szép kis csaplárleány volt,
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

No, úgy-e mondtam! Szakasztott úgy!
Beszélt a kaszinó s piac,
A sőt csak megnyalja a kecske,
Jól tudja, érti, hogy mi az.
Szegény leányka! mindenütt rá
Mutatnak, hol csak elhalad
Bizony szép kis csaplárleány volt,
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

Kék dolmányos ránézni sem mert,
Az úr? le is nézé talán.
A végső pohár mámorával
Kiment fejökből a leány.
. . . Most ki-ki jár a temetőre
Egy kis boldogtalant sirat . . .
Bizony szép kis csaplárleány volt
Szegény Mariska, s hogy hoppon maradt!

Csáktornyai Lajos.

BORKORCSOLYÁK.

Helyre legény volt Pista béres, meg is tette
nagyságos ura »pedinterré.« Nemsokára azután
mulatság volt készülöben, kérdi a nagyságos ur
ujdonsült inasát, hogy meg tudna-e 30 személyre
teríteni?

— Már hogyné tudnék — válaszolja ez —
mikor béres koromban 60 ökör alá is teritettem.

Csak a szürke ló és az uraság van nyáron más
mezbe öltözve D—án, mert magok a jó atyfiak
mind patyolat fehér vászonban járnak. Fiával ment
egy izben a d—i ember este felé, midőn a fiu egy
sötét színű, mozgó valamit vett észre.

— Mi az ott éd's apám?

— Vagy ló a' fiam, vagy az uraság, felelte
vissza az apa.

A székely szekeres a szomszéd falu papját
szállítá haza, ki ugyancsak kidagadt testes voltával
az isten markából. A jámbor szekeres elismerését
kifejezendő, következő hizelgő szavakra fakadt:

— Ejha! tiszteletes uram! a mi papunk is elég
ostoba (»kövér« helyett szokta mondani a székely
elczesen), de a tiszteletes úr annál még sokkal os-
tobább.

A k—i. kántornak szerfelett vékony hangja
volt. Kepe-gyűjtés alkalmával ráfördedt egyik hi-
vére, hogy miért hozott oly vékony kévéket, mint-
ha báli bokrétának szánta volna?

— A milyen a nóta, olyan a kéve, — felelt az
atyafi laconikusan.

— Miért iszik mindig ó-bort uram-bátyám?

— Hjah! öcsém, nagyon öreg legény vagyok
én már arra, hogy magamat az újabb divathoz
tartsam.

ELŐFIZETÉSI FELHIVÁS.

Az új évnegyed közeledtével az

„ÜSTÖKÖS“-re

előfizetést nyitunk.

Most, mikor Andrassy gróf 60 milliót nem sokall berlini útjára megszavaztatni, az »Üstökös« is jönnek látja a publikumhoz fordulni, s miután a bizalmi szavazatot már huszonegy év óta mindig megkapta, biztosra fogja, hogy az új póthitel is meg fog neki szavaztatni, lévén nagyon is szerény igényei, t. i.

april—juniusra 2 frt.

april—septemberre 4 »

april—decemberre 6 »

mely összegeket az »Athenaeum« kiadó-hivatal, (Ferenczies-tere 7. sz.) készségesen elfogad.

Az »Üstökös« legközelebbi közleményeiből felemlítjük **Jókai Mór**

„Keleti elbeszéléseit.“

(Novellák a török, arab, persa, mór és hindu nép életből és történelemből.)

Az „Üstökös“ kiadó-hivatala.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Levélezimék.

1.

T. cz. Szentesi Sándornak vagy pedig Tóth Jánosnak, a melyik közelebb kapja a kis majorban.

2.

A N Kallai takarékpénztár urnak.

3.

Gáva utolsó posta. Burgej József tanyájára Bartók Péternek, a német Pál kezibe ne add ezt.

4.

Ezen levelet küldöm S... Gy... nek. Kelt szer országba fruzak városába az könig fant vört ember hatodik huszár-regement eben a levélben van három sajn forint, első posta Gáva, most már Gáván lesz a posta.

5.

Kis Áraly ló-botosnak, anak a dohányosnak G-ra szól ez a levél Fejér Jánosnak Alólirott füzes-Abonyról.

6.

T. cz. Ipsilanti uraknak

Pesten.

7.

A nagyságos asszonyoknak Bábán, a ház számát tudom de a nevét elfelejtettem.

8.

M. k. 50-ik honvéd százattal altiszti Eskolába, Halász Istvány.

9.

T. cz. Utosó posta tisztelettel ajalom kimarat a kocza me fihazott ha Othun nics vigyék uta na tavaj három szegődöt kézi jánnak zödfába Erzsi szakácsné melé Nad Va rad tiszttel etel maratam.

10.

T. cz. Mátyás bámnak az tes vir sogorom nagyapjának maj tuga ü hová szól Isten álgya meg édes szülő házamat meg a tiszteletes uramat Várad melet. u. p.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

H—r A—r. (Mgyróvr.) Az ilyen dolog nem tréfára, de a járásbiróság elé való. K. F. (Klvr.) Még nem értünk rá küldeményeit végig olvasni. — **Laczi bizalmas levelei néjéhez.** Tessék egyenesen a czimzetthez küldeni. — **B. B.** Az apróságok beválnak. — **Polyphenus** versei gyarlók. — **K. B. F.** Legközelebb adjuk — **M—n J—f.** (N. Nmtgyh.) Adomait a közlendők közé tettük. — **Szikra** folytassa. — **Sz—y K—lytől** három irgalmatlan rosz verset kaptunk azon világos utasítással, hogy ha nekünk nem tetszenek, adjuk át a »B—m J—ó«-nak. Felkérjük tehát a most nevezett lap szerkesztőjét, hogy sziveskedjék a kéziratot tőlünk elvitetni; hasznát veheti. — **Több kéziratról** jövőre.

— ∞ —

Laptalajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státióutoza 80-ik szám alatt.

Budapest, 1878.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület)

Hirdetések felvételnek:

A KIADÓHIVATALBAN

Athenaeum-épület.

Budapest Barátoktere 7. szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Különös figyelemre méltó!
A hirneves
dr. FORTI-féle sebtapasz,

mely rendkívüli gyógyereje, elvlasztó, érlelő s fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, megbízható s egyszerűségű gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Egy csomag ára 50 kr, nagyobb csomagé 1 frt, használati utasítással együtt postán küldve 20 krral több.

Központi küldeményező raktár Pesten:

TÖRÖK JÓZSEF, gyógyszerész úrnál király-utca 7. szám

Bécsben Pleban F. X. gyógyszerészében, Istvántér 1. sz. Dr. Girtler F. gyógyszerészében, Freiung 7. sz. Herbabny G. gyógyszerészében, Neubau, Kaiserstrasse Nr. 90. — **Grácban:** Nedved A. gyógyszerész.

Továbbá kapható **Budapestben:** **Jezovits M.** a nagy (3-korona-utca). — **Formágyi F.** gyógyszerész három korona utca 26. szám. — Irjabb **Dr. Wagner D.** a váci-utca és a »nagy Kristófhoz« czimzett gyógyszer., váci-utca és a Kristóf-ter sarkán; és id. Dr. Wagner D. gyógyszer. váci-utca boulevard 59. — **Egressy R.** gyógyszer. nádor-utca 2. — **Telkesy J.** udvari gyógyszerészében a várban, — **Wlascshck E.** gyógyszerészében a Krisztina városban. — **Frum J. Schwartzmayr K.** gyógyszerész, viziváros főutca. — **Eiszdorfer G.** gyógyszer. Tabánban (Ráczváros) főutca. — **Alsó-Lendván:** Kiss B.-nál. — **Aradon** Rozsnyay M. gyógyszer. úrnál. — **B.-Ujfalun** Sárrethy L. — **Békés-Csabán:** Biener B. — **Büd-Szent-Mihályon:** Lukács F. — **Debreczenben:** dr. Róthschnek V. E., Tamássy K. és Göllel N. — **Duna-Földváron:** Nádhera P. — **Egerben:** Schüttág J. és Köhler Lőr. — **Eperjesen:** — Isépy Gy. — **Ersekújvárott:** Conlegner J. — **Gyöngyösön:** Mersits N. — **Győrött:** Lehner F. — **Husztón:** Teodorovits J. — **Jászberényben:** Teschler E. — **Jolsván:** Kecskésy T. — **Kassán:** Koregtkő A., Wandraschek K., Megay G. és Hegedüs L. — **Késmárkon:** Genersisch C. A. — **Komáromban:** Grötschel Zs. — **Léván:** Boleman Ede — **Mező-Berényben:** Baranyi N. — **Miskolczon:** Dr. Csáthy, Szabó és Mayer R. gyógyszer. — **M.-Szigeten:** Héder L. — **Mitroviczon:** Kerstonoschitz A. fiainál. — **N.-Kanizsán:** Prager Béla. — **N.-Károlyban:** Sötér J. — **N.-Szombaton:** Pántotsek R. — **N.-Váradon:** Huzella M. és Molnár J. gyógy. — **Nyirbáthoron:** Sztruhár J. — **Nyiregyházában:** Korányi J. gyógyszer. és Kovács S. — **Pakson:** Malatinszky S. — **Pécsett:** Sipőcz J. — **Pozsonyban:** Piszatory B. — **Putnokon:** Fekete N. — **Rimaszombaton:** Hamallár K. — **Rozsnyón:** d. Posch J. gyógyszer. és Hirsch J. N. — **S.-A.-Ujhelyen:** Gallik G. és Pintér F. — **Sümegeen:** Stamborszky L. — **Szathmáron:** Bossin J. — **Sz.-Fehérvárott:** Braun J. és Debéla Gy. — **Székelyhidon:** Szabó J. — **Szombathelyen:** Pillich F. — **Tarján:** Monó T. — **Temesvárott:** Pecher J. E. és Pap J. — **Tecson:** Ágoston Gy. — **T.-Ujlakon:** Roykó G. — **Tokajban:** Dr. Juhász P. — **Ungvárott:** Lám Sándor gyógyszer. Speck J., Peltsarszky A. és Krausz A. — **Veszprémben:** Ferenczy K. — **Villányon:** Fekete E. — **Zirczen:** Tejfel J. — **Zólyomban:** Stech L.

Erdélyország. Kolozsvárt: Valentini A. és Wolf J. — **Brassón:** Fabiek E. és Gyertyánffy J. és fiainál. — **Hátzegen:** Mátási B. gyógyszer. — **M.-Vásárhelytt:** Buchner M. — **Szászváros:** Rekert E. K.

Ezen kitűnő háfásu, nem eléggé ajánlható gyógytápasz készítője **Forti László.** Lakása: Buda, ráczv., Ferencz-tér 719. sz.

Temesváry Mór

cipő-gyára

Budapest,

király-utca 2-ik szám báró Orczy-ház.

Hölgyek számára:

- Regatta féltopán chagr. vagy eberlasting lakkórral 2.20
- Eberlasztin vagy bőr czugecipő magas szárral, dupla talppal és lakkórral 3.—
- Eberlasting fűző topánok, szegezett duplatalppal lakkórral, magasan vágott 2.70
- Pompadour topán mainzi-salonlakkból, duplatalppal, roccoccosarokkal, finoman díszítve 3.50

Urak számára:

- Bőr és szövetregeli cipő 1.20
- Topánok fénymázos vagy bagariabőröböl, szögezett vagy srófoltt kettős talppal igen erős 3.80
- Topánok legfinomabb chagrainból, díszített lakkórral és erős talppal 3.80
- Vadászeszizmák vízhatlan kettős babariabőröböl hármass srófoltt talppal 8.50
- Chagrain- vagy vikszes bőr csizmák, ránczos finom divatu, magas szárral 8.60

Megrendelések utánvét vagy az összeg beküldése mellett a legjobban teljesítettnek. — Nem tetsző tárgyak készséggel kicseréltetnek. — Részletes árjegyzékek bérmentve küldetnek.

LIPIK JÓDFÜRDŐ Slavonijában posta- s távirde-állomás.

LIPIK

meleg (51° R.) jódforrás.

Különösen hathatós a bujasenyvi, görvélykór köszvény, csusz, bőr és női-betegségekben.

Füüdőorvos: Dr. Kern Heinrich.

„THE GRESHAM“

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Budapest, József-tér 12. **Ausztriai fiók:** Bécs, Opernring 8.

- A társaság vagyona több mint frcs 57.000.000.—
- Évi bevétel biztosítások és kamatból 1876. június 30-án frcs 12.255.664.80
- Kifizetések biztosítási és járadéki szerződések s visszavásárlások stb. után, a társaság fennállása óta (1848) több mint frcs 69.000.000.—
- A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál frcs 43.996.275.—
- értékig nyújtattak be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 22 év alatt benyújtott ajánlatok összértéke több mint frcs 767.000.000.—
- értékre megy. — Tervezetek s minden közelebbi felvilágosítások a vidéki ügynök urak s a magyar és osztrák fiókok által adatnak.